16.11.2010.g.

Već neko vrijeme, nekoliko tjedana, trudim se da idem svaki dan na misu pola sata prije kako bi u miru, prije mise, izmolio Krunicu, otajstvo koje je za taj dan namijenjeno. A naučio sam, još iz zatvora, kada sam Krunicu molio za vrijeme šetnji, da si desetice "brojim" prstima, jednu po jednu. Kada je nas nekoliko počelo svakodnevno u zatvoru moliti Krunicu, donio sam od kuće jedno "čislo", krunicu, pa sam i ja prevrtao zrnce po zrnce prilikom moljenja. I kada sam počeo svaki dan moliti Krunicu prije mise, iz početka nisam nosio sobom krunicu, nego sam slušao kako predvoditelj moli pa sam ja onda za njim. Kada nije bilo predvoditelja molio sam krunicu vrteći prstima. A kada sam vidio oko sebe kako drugi imaju krunice u rukama, počeo sam i ja nositi od kuće svoju krunicu. Donio sam ju u džepu i, kada je počelo moljenje Krunice, izvadio sam ju iz džepa i počeo s njom moliti. Poslije završetka molitve ponovno sam ju stavio u džep.

Nakon par dana počelo me to nekako smetati. Pa što ja tu krunicu nosim u džepu kad je ona tako lijepa, kao ogrlica? Zašto ju ne bi nosio oko vrata? I tako jednog dana, kada sam krenuo na misu, stavim si ja kod kuće krunicu oko vrata. Bilo mi je to nekako normalno. Idem u crkvu, molit ću se Krunicu, pa mi je onda bilo i normalno da oko vrata nosim krunicu. Kada sam se vraćao iz crkve s mise, išao sam u neki kafić na kavu. Pa mi je počelo "hodati po glavi" da što će reći konobarica kada me bude vidjela s krunicom oko vrata, što si bude mislila. Što će reći i drugi ljudi? Jer, to baš i nije uobičajno da se oko vrata nosi krunica. Onda sam sam sebi rekao da me nije briga jer nemam što skrivati. Ali, tih nekoliko dana mučio sam se u sebi da li krunicu nositi oko vrata ili ne. Pa sam ju malo nosio a malo držao u džepu. Ali iz dana u dan, kada sam išao na misu i poslije mise do dolaska kući, uvijek sam nosio krunicu oko vrata. Prošli vikend sam išao u Dalmaciju, na Miljevce, u berbu maslina kod jednog prijatelja i, pošto sam ujutro, prije puta, bio na misi, ostala mi je cijelim putem krunica oko vrata. Kada sam se vraćao, prije nego sam došao kući, bio sam na misi i stavio sam krunicu oko vrata. Tako sam se vratio kući. Supruga me dočekala kod kuće pa smo odmah krenuli kod nekih prijatelja da im odnesem stvari koje sam im donio s puta. A supruga, kad je vidjela krunicu oko mojeg vrata, rekla mi je da sada pretjerujem s tom svojom vjerom. Da nitko ne nosi krunice oko vrata tokom cijelog dana. Kako je ona vrlo često moja savjest, dobro sam razmislio o njezinim riječima. Počeo sam se braniti da je to meni dobro, da se dobro osjećam, da kojekakvi drugi nese svašta na sebi pa ih ništa nitko ne pita a ja bih se sada trebao loše osjećati. A ona je rekla da pretjerujem, da nitko ne nosi, pa ni svećenici, krunicu oko vrata cijeli dan. Kad smo došli kod tih prijatelja, koji i nisu baš u vjeri, uzeo sam krunicu dolje jer sam u sebi osjetio neku nelagodu.

Ali, nakon svega toga, ja sam si sjeo i dobro sam, sam sa sobom, raspravio nošenje krunice oko vrata. DA ILI NE?

Što bi meni trebalo značiti to da nosim krunicu oko vrata svugdje gdje ću ići osim npr. na neki posao ili slično gdje bi ju mogao potrgati i gdje bi mi smetala? Onda mi je sinulo. N
OŠENJEM
KRUNICE
OKO
VRATA
JA
SAM
SEBE
TJERAM
DA
SE
MORAM
PONAŠATI
U
SKLADU
S
TIM
ŠTO
TA
KRUNICA
PREDSTAVLJA
MENI
I
DRUGIMA.
ZAPRAVO,
KRUNICA
KOJU
ĆU
JA
NOSITI
OKO
VRATA
PREDSTAVLJAT
ĆE
ZA
MENE
VELIKI
TERET,
ALI SE
NADAM
DA
ĆU
GA

S
VESELJEM
NOSITI. Jer, nošenjem krunice svjedočim svakome svoju vjeru u Gospodina i Djevicu Mariju. Ne sramim se toga jer se bojim da bi se i Gospodin mogao mene posramiti kada dođu zadnji časi.
A
JA I
ŽELIM
SVJEDOČITI
ZA
GOSPODINA.
A s druge
strane preuzeo sam, ali to i želim, veliku odgovornost da se ponašam kao Božji svjedok. Jer, ako budem ogovarao, lagao, krao, psovao, srdio se, svađao itd. itd. a nosit ću krunicu oko vrata, tko će mi vjerovati da volim Gospodina. Svi će reći da sam lažac a time će biti lažac i moj Gospodin kod kojega hodam u crkvu. A ja to ne želim. Ja želim da svi vide kako je dobar i velik Gospodin na mojem obraćenju i svakodnevnom ponašanju.

I, tako sam zaključio. Nosit ću krunicu oko vrata uvijek dok god ću imati i snage da tu svoju vjeru živim svaki dan u svakom trenutku.
I sada, kada će me netko pitati, da što mi znači ta krunica oko vrata i zašto ju stalno nosim, moći ću odgovoriti DA TIME SVJE
DOČIM
SVOJU
LJUBAV
ZA
GOSPODINA,
ZA
DJEVICU
MARIJU
I
NAŠU
KATOLIČKU
VJERU. Pa neka me ljudi čudno gledaju i podsmjehuju mi se. Biti će puno i onih koji će me podržati i sa mnom se moliti, možda čak i nositi svakodnevno krunice oko vrata. Jer puno je onih koji vole Gospodina. Budi i ti među njima.